

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu)

PADOMES KOPĒJĀ NOSTĀJA 2005/304/KĀDP

(2005. gada 12. aprīlis),

kas attiecas uz konfliktu novēršanu, pārvaldīšanu un atrisināšanu Āfrikā un ar ko atceļ Kopējo nostāju 2004/85/KĀDP

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

saistībā ar KĀDP (tostarp ar EDAP atbalstu), Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu, Kopienas instrumentiem un dalībvalstu veiktām divpusējām darbībām.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 15. pantu,

tā kā:

- (1) Galvenā atbildība par konfliktu novēršanu, pārvaldīšanu un atrisināšanu Āfrikas kontinentā ir pašiem Āfrikas iedzīvotājiem.
- (2) Starptautiskās tiesības nosaka sistēmu, kurā veic darbības saistībā ar konfliktu novēršanu, pārvaldīšanu un atrisināšanu Āfrikā.
- (3) Galvenā atbildība par starptautiskā miera un drošības uzturēšanu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtiem ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomei.
- (4) ANO Drošības padomes lēmumu sagatavošanas procesā Eiropas Savienības pozīciju un interešu aizsardzību pilnībā nodrošina, piemērojot Līguma ar Eiropas Savienību 19. pantu.
- (5) Padome 2004. gada 26. janvārī pieņēma Kopējo nostāju 2004/85/KĀDP par konfliktu novēršanu, pārvarēšanu un izbeigšanu Āfrikā⁽¹⁾.
- (6) Padome 2004. gada 22. novembrī apstiprināja Rīcības plānu EDAP politikas atbalstam mieram un drošībai Āfrikā un Secinājumus par mieru un drošību Āfrikā un 2004. gada 13. decembrī Padome apstiprināja pamatnostādnes minētā rīcības plāna īstenošanai. Šajā sakarā Padome uzsvēra to darbību komplementaritāti, ko veic
  - (7) Miera, drošības, stabilitātes veicināšana kontinentā ir viens no Āfrikas Savienības (ĀS) mērķiem, un konfliktu mierīga atrisināšana dalībvalstu starpā ir viens no principiem, kas noteikti ĀS dibināšanas aktā. Konfliktu novēršana, pārvaldīšana un atrisināšana ir bijis sarunu temats ar Āfrikas vienotības organizāciju (ĀVO) un tās pārņēmeņu, Āfrikas Savienību, un tie ir iekļauti Kairas deklarācijā un Rīcības plānā. ĀS un Āfrikas apakšreģionu organizācijas ir centrālie dalībnieki konfliktu novēršanā, pārvaldīšanā un atrisināšanā Āfrikā.
  - (8) Efektīvai konfliktu novēršanai ir nepieciešamas stratēģijas, lai veidotu veicinošus apstākļus stabilai un paredzamākai starptautiskai videi un vispusīgu un samērīgu palīdzību un izstrādātu attīstības palīdzības programmas, lai mazinātu spriedzes, kas izraisa vardarbīgus konfliktus; jāņem vērā arī Āfrikas konfliktu ekonomikas faktoru nozīme un diplomātijas un ekonomikas pasākumu potenciāls, lai novērstu un atrisinātu vardarbīgus konfliktus.
  - (9) Pastāv saistība starp konfliktu novēršanu un demokrātiju, cilvēktiesībām, tiesiskumu un labas pārvaldes principiem, un attīstības sadarbībai ir stratēģiska nozīme, stiprinot spēju pārvaldīt konfliktus mierīgā ceļā.
  - (10) Saistība starp HIV/AIDS un konfliktu jāņem vērā visās politikās, kas saistītas ar mieru un drošību. Visās konflikta stadijās no novēršanas līdz miera atjaunošanai nestabilitāte rada apstākļus pandēmijas paātrinātai izplatībai. HIV/AIDS izplatībai pašai par sevi ir nopietnas īslaicīgas un ilglaicīgas sociālekonomiskās un politiskās sekas.
  - (11) Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis noslēdza Partnerattiecību nolīgumu ar ĀKK valstīm Kotonū 2000. gada 23. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 21, 28.1.2004., 25. lpp.

(12) Eiropas Parlaments 2000. gada 30. novembrī pieņēma Rezolūciju par sieviešu līdzdalību konfliktu risināšanā mierīgā ceļā; un ĀKK un ES Kopējā parlamentārā asambleja 2002. gada 21. martā pieņēma Rezolūciju par dzimumu līdztiesības jautājumiem.

(13) Padome 2003. gada 8. decembrī pieņēma Pamatnostādnes par bērniem un bruņotiem konfliktiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO KOPĒJO NOSTĀJU.

1. pants

1. ES veicina vardarbīgu konfliktu novēršanu, pārvaldīšanu un atrisināšanu Āfrikā, stiprinot Āfrikas spēju un rīcības līdzekļus šajā jomā, jo īpaši ar uzlabota dialoga starpniecību un atbalstu ĀS un apakšreģionālajām organizācijām un iniciatīvām, kā arī pilsoniskās sabiedrības organizācijām. Darot to, ES veic turpmākus pasākumus, lai veicinātu koordinēšanu starp daudziem iespējami iesaistītiem dalībniekiem, tostarp to pasākumu ciešāku koordinēšanu, ko veic Koptiena un tās dalībvalstis, jo īpaši saistība ar Rīcības plānu EDAP atbalstam mieram un drošībai Āfrikā un pamatnostādņēm tā īstenošanai.

2. Jo īpaši ES īsteno Rīcības plānu EDAP atbalstam mieram un drošībai Āfrikā saskaņā ar Padomes apstiprinātajām pamatnostādņēm. Uzlabo dalībvalstu un Koptienas ieguldījumu koordināciju un izpēta iespējas izveidot pārvaldības mehānismu, lai sekmētu dalībvalstu brīvprātīgo ieguldījumu apvienošanu.

3. Stiprinot ES spēju konfliktu novēršanas un krīzes vadības jomā, tā uzlabo ciešo sadarbību ar ANO un attiecīgajām reģionālajām un apakšreģionālajām organizācijām, lai sasniegtu minēto mērķi. Sadarbību ar ANO par krīzes vadību turpina attīstīt saskaņā ar 2003. gada 23. septembra Kopīgās deklarāciju par ANO un ES sadarbību krīžu vadībā un kā daļu no minētās deklarācijas īstenošanas procesa. Neņemot vērā ES saistības attiecībā uz Āfrikas pašas atbildības principu, nepieciešamības gadījumā ES ir gatava iesaistīties krīzes vadībā Āfrikā ar pašas spēkiem.

4. ES izstrādā ilgtermiņa konfliktu novēršanas un miera atbalsta iniciatīvas, apzinoties, ka progress šajās jomās ir nepieciešams priekšnosacījums arī Āfrikas valstīm, lai veidotu un stiprinātu spēju efektīvi cīnīties pret terorismu.

5. ES izstrādā aktīvu, visaptverošu un integrētu pieeju, kas veido arī kopējo sistēmu dalībvalstu individuālām darbībām. Kā daļu no šīs pieejas, lai veicinātu spēju veikt pasākumus savlaicīgi, prezidentvalsts ar Ģenerālsekretāra/Augstā pārstāvja

un Komisijas palīdzību turpina veikt ikgadējo pētījumu, lai noteiktu un novērotu iespējamus vardarbīgos konfliktus un piedāvātu iespējamus politikas risinājumus, lai novērstu to rašanos vai atkārtosanos.

2. pants

ES politika koncentrējas uz to, lai novērstu vardarbīgu konfliktu rašanos un izplatīšanos ar savlaicīgi veiktu pasākumu palīdzību un lai novērstu vardarbīgu konfliktu atkārtosanos. Šajā kontekstā ES darbības ir:

— konfliktu novēršana, meklējot risinājumu vairāk strukturāliem cēloņiem, kamēr tiek meklēti vardarbīgu konfliktu tiešie cēloņi – izraisītājfaktori,

— krīzes vadība, risinot konfliktu akūtās stadijas un atbalstot centienus izbeigt vardarbību, izmantojot visus iespējamus pasākumus, tostarp politisku un praktisku atbalstu reģionālām un apakšreģionālām iniciatīvām, lai sasniegtu un atbalstītu vienošanos par pamieru starp visiem iesaistītajiem dalībniekiem, un, nepieciešamības gadījumā, uzsākot krīzes vadības operācijas,

— miera veidošana, atbalstot iniciatīvas esošo vardarbīgo konfliktu apvaldīšanai un sagatavojoties un turpinot mierīgā ceļā rast risinājumus šādiem konfliktiem,

— konfliktu skarto valstu un sabiedrību ekonomiskas, politiskas un sociālas atjaunošanas atbalstīšana, lai novērstu vardarbības atkārtotu paplašināšanos un lai veicinātu pastāvīgu mieru.

3. pants

Lai labāk veicinātu konfliktu pārvaldību, kā arī reaģētu uz esošajām krīzēm, ES ņem vērā:

— starptautisko tiesību sistēmu un strīdu risināšanas mehānismu attīstību, kā arī vienošanās par sadarbību reģionālā līmenī, jo īpaši ĀS Miera un drošības padomes izveidi 2004. gada jūnijā,

— iestāžu veidošanu, palielinot Āfrikas valsts drošības un tiesu iestāžu darbības efektivitāti, tostarp attiecībā uz terorisma apkarošanas darbībām, kā arī nosakot īpašus pasākumus, lai palīdzētu Āfrikas valstīm īstenot to saistības saskaņā ar spēkā esošajiem starptautiskajiem instrumentiem visās attiecīgajās jomās, tostarp cīņā pret terorismu un kontrabandu,

— atbalstu Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtu ratifikācijai un pilnīgai īstenošanai, kam var būt būtiska nozīme, veidojot valsts iestādes, kas būs atbildīgas par jautājumu risināšanu, kas skar izvairīšanos no soda. Tas ietver to tiesu iestāžu pastiprinātu iesaisti, kurām ir būtiska papildinoša nozīme šajā jomā. Īpaša uzmanība tiks veltīta ar karu saistītiem noziegumiem, kas norādīti Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtos, tādiem kā bērnu iesaukšana armijā vai to iesaistīšana darbā, kam ir nopietna ietekme uz konfliktu skartajās valstīm.

4. pants

1. ES cenšas palielināt tās atbalstu reģionālajiem pasākumiem un centieniem konfliktu novēršanā, palielinot kopējo atbildību, stiprinot tiesiskumu, organizējot apmācības par konfliktu novēršanas jautājumiem, rodot kapacitāti, *inter alia*, politiskai un ekonomiskai analīzei, agrīnām brīdināšanas sistēmām, prasmei veikt pārrunas un vidutāju darbības, starptautisko sankciju un izpildes mehānismu uzlabošanai, tādu mehānismu attīstīšanai, kas attiecas uz ekonomiskajiem faktoriem, kas izraisa konfliktus, un saikņu stiprināšanai starp pašām reģionālajām organizācijām, kā arī ar vietējiem, valsts un reģionālajiem nevalstiskajiem dalībniekiem un citiem starptautiskās kopienas locekļiem. Kopiena un tās dalībvalstis rūpīgi koordinē centienus atbalstīt reģionālās un apakšreģionālās organizācijas konfliktu novēršanas jomā, lai izstrādātu kopīgas iniciatīvas un sinerģijas, tostarp nepieciešamības gadījumā ar kopīgu programmu veidošanas palīdzību.

2. ES atbalsts un sadarbība ar ĀS konfliktu novēršanas, pārvaldīšanas un atrisināšanas jomā tiek veikti ar mērķi atbalstīt ilgtermiņa partnerattiecības, jo īpaši kā turpinājums augstākā līmeņa sanāksmei Kairā.

5. pants

ES cenšas:

— atbalstīt konfliktu novēršanas perspektīvu nodrošināšanu Kopienas attīstības un tirdzniecības politikas un tās asociēto valstu un reģionālo stratēģiju kontekstā,

— vajadzības gadījumā izstrādāt konfliktu rādītājus un miera un konfliktu ietekmes novērtējuma instrumentus attīstības un tirdzniecības sadarbības jomā, lai samazinātu ar palīdzību un tirdzniecību saistīto konfliktu risku un palielinātu tās pozitīvo ietekmi uz miera veidošanu,

— nodrošināt, ka reālu labumu sniedz ātri visiem iedzīvotājiem,

— uzlabot koordinēšanu starp Kopienas un tās dalībvalstu centieniem šajā jomā,

— uzlabot attīstības un tirdzniecības sadarbību ar reģionālajiem, apakšreģionālajiem un vietējiem dalībniekiem, lai nodrošinātu saskaņotību starp iniciatīvām un atbalstītu Āfrikas darbības,

— koordinēt tās centienus ar starptautiskajām finanšu iestādēm.

6. pants

1. Eiropas Savienība ilgstoši atbalsta to, lai uzlabotos Āfrikas spējas veikt miera atbalsta operācijas reģionālā, apakšreģionālā un divpusējā līmenī, un tā veicina Āfrikas valstu spējas dot ieguldījumu reģionālai integrācijai, mieram, drošībai un attīstībai. Neatkarīgi no šo spēju uzlabošanas, ES un tās dalībvalstis katrā konkrētā gadījumā turpina apsvērt iespējas izvietot savus operatīvos līdzekļus konfliktu novēršanai un krīzes vadībai Āfrikā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu principiem un ciešā sadarbībā ar ANO darbībām šajā reģionā. Apsverot šīs iespējas, ņem vērā to spēju apjomu, kas attīstītas saistība ar ES krīzes vadības spējām, tostarp civilā personāla izvietojumu ilgtermiņa miera atbalsta pasākumu veikšanai.

2. Lai uzlabotu koordināciju un attīstītu sinerģiju, dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju par visām darbībām, kas īstētas, lai sekmētu Āfrikas spējas veikt miera atbalsta operācijas. Šo informāciju apkopo šīs kopējās nostājas ikgadējā pārskatā, kā paredzēts 14. pantā.

3. Dalībvalstis un Komisija piešķir augstāku prioritātes pakāpi valsts un reģionālām stratēģijām, kā arī riska novērtējumam. Izstrādājot valsts stratēģijas, var izmantot standartizētus rādītājus un ekspertu grupu palīdzību. Attiecībā uz riska novērtējumu un valsts stratēģijām būtu izdevīgi vairāk izmantot vietējās zināšanas, tostarp vietējo ekspertu sniegto informāciju, kuri ir apmācīti agrīnās brīdināšanas un riska novērtējuma jomā.

4. Attiecībā uz Āfrikas spējām veikt miera atbalsta operācijas dalībvalstis un Komisija tiecas uzlabot divpusējo darbību koordināciju starp ĀS un Āfrikas apakšreģionālām organizācijām, jo īpaši ar Rietumāfrikas valstu Ekonomikas kopienu, Dienvidāfrikas Attīstības kopienu, Starptautisko attīstības iestādi, Centrālāfrikas valstu Ekonomikas kopienu un Centrālāfrikas Monetāro kopienu.

5. Dalībvalstis un Komisija regulāri ielūdz viena otru vai vajadzības gadījumā, prezidentvalsti piedalīties mācībās un semināros, ko tās organizē, lai stiprinātu Āfrikas spējas veikt miera atbalsta pasākumus.

6. Koordinē un apmainās ar informāciju par uzlabošanas darbībām ar ieinteresētām trešām personām, jo īpaši, ar Amerikas Savienotām Valstīm, Norvēģiju un Japānu, jo īpaši risinot politisko dialogu ar šīm valstīm.

7. ES cenšas arī turpmāk uzlabot koordināciju ar ANO un jo īpaši ar tā miera uzturēšanas operāciju nodaļu par visām darbībām, kas cenšas stiprināt Āfrikas spējas veikt miera atbalsta pasākumus.

8. ES analizē iespējas, kā vislabāk koordinēt centienus apmācības un mācību jomā.

9. Uz *ad hoc* pamata, attiecīgajā laikā, kad rodas papildu vērtība, ES apsver iespējas veidot savas programmas par kapacitātes palielināšanu, atsevišķi vai saistībā ar programmām, ko individuāli sākušas dalībvalstis. Šādos pasākumos varētu ietilpt gan Āfrikas organizāciju novērotāju nelielas misijas, veicot ES miera atbalsta mācības, gan arī plašākas apmācības programmas.

7. pants

Dalībvalstis turpina īstenot ierobežojošu politiku attiecībā uz ieroču eksportu, pilnībā piemērojot ES Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu. Atzīstot to, ka ieroču pieejamība un uzkrājumi, kas pārsniedz likumīgās drošības vajadzības, var veicināt nestabilitāti, un to, ka nelikumīgas ieroču tirdzniecības ierobežošana ir būtisks ieguldījums spriedzes samazināšanā un izlīguma procesos, dalībvalstis un Komisija:

- sadarbojas, veicinot starptautisku ieroču embargo un citu ANO Drošības padomes attiecīgu lēmumu ievērošanu, kā arī atbalsta iniciatīvas, lai efektīvi īstenotu šos pasākumus,
- turpina atbalstīt un aktīvi ievērot reģionālās iniciatīvas, kas dod ieguldījumu ieroču nelegālās tirdzniecības novēršanā un apkarošanā,
- sadarbojas, lai mudinātu asociētās valstis pievienoties ES pieņemtajiem principiem un veiktajiem pasākumiem. ES turklāt apsver iespēju atbalstīt Āfrikas pūliņus uzlabot ieroču ražošanas, importa un eksporta kontroli, veicināt kontroli un iznīcināšanu attiecībā uz liekiem kājnieku ieročiem, kā arī saskaņā ar Padomes Vienoto rīcību (2002. gada 12. jūlijs) par Eiropas Savienības ieguldījumu kājnieku ieroču un vieglo

ieroču destabilizējošas uzkrāšanas un izplatīšanas apkarošanā⁽¹⁾ atbalstīt Āfrikas pūliņus risināt problēmas, kas saistītas ar kājnieku ieročiem,

- turpina atbalstīt ANO Rīcības programmu par nelikumīgu tirdzniecību ar kājnieku ieročiem un vieglajiem ieročiem visos tās aspektos, kā arī turpmāk atbalsta sarunas par Protokolu par šaujamo ieroču, to daļu un detaļu un municijas nelikumīgu ražošanu un tirdzniecību, kas pievienots Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijai par starptautisko organizēto noziedzību, kura 2001. gada 31. maijā pieņemta ANO Ģenerālā asamblejā.

8. pants

1. Eiropas Savienība:

- cenšas pievērsties ekonomikas faktoriem, kas izraisa konfliktus,
- cenšas sekmēt Āfrikas turpmāku integrāciju pasaules ekonomikā un veicināt to, lai visas sociālās grupas varētu vienmērīgi gūt no tās izrietošo labumu un iespējas,
- atbalsta ekonomisko un politisko sadarbību, piemēram, reģionālās stabilitātes pasākumus, lai stiprinātu attiecības pušu starpā kā preventīvu un pēckonflikta miera atbalsta pasākumu,
- darbojas, lai nodrošinātu to, ka pasākumi reģionālās tirdzniecības integrācijai, kuru politiskajā kontekstā ir paredzēta drošības tīkla izveide mazāk aizsargātām grupām, veicinātu konfliktu novēršanu un risināšanu.

2. Eiropas Savienība turklāt:

- sadarbojas, veicinot to, lai vispārīgi tiktu ievērots embargo, kas saistīts ar augstvērtīgu preču nelikumīgu izmantošanu un tirdzniecību, un ANO Drošības padomes attiecīgie lēmumi; tā arī atbalsta iniciatīvas šādu pasākumu efektīvai īstenošanai,
- aktīvi darbojas, lai rastu iespējas apturēt dabas resursu nelikumīgu izmantošanu, kas veicina vardarbīgu konfliktu izcelšanos, eskalāciju un turpināšanos,
- vajadzības gadījumā izmanto tādas ierobežojošas pasākumus, tostarp ekonomiskas un finansiālas sankcijas, kas attiecas uz visiem dalībniekiem, kuri gūst labumu no vardarbīgiem konfliktiem un saasina tos. Šajā sakarā ir jāturpina apsvērt privātā sektora lomu – pozitīvu vai negatīvu – konfliktu novēršanas un risināšanas jomā.

⁽¹⁾ OV L 191, 19.7.2002., 1. lpp.

9. pants

Dažādās konflikta stadijās ES:

- izvērtē “nevalstisko dalībnieku” būtisko lomu, ko tie varētu spēlēt, saasinot konfliktu vai palīdzot risināt vai novērst konfliktus. Katrā ziņā to loma un iespējama pozitīvais ieguldījums ir jāņem vērā,
- atbalsta to, ka tiek piemērota ANO Drošības padomes Rezolūcija Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību, nodrošinot to, ka dzimuma līdztiesības perspektīvu ņem vērā, plānojot, īstenojot un izvērtējot konflikta ietekmi, konflikta dažādo dalībnieku vajadzības un piedalīšanās apjomu un veidu, lemjot par konfliktu novēršanu, pārvaldību un risināšanu, tostarp miera procesos un sarunās,
- iedarbīgi un visaptveroši risina bruņotu konfliktu īslaicīgu, vidēji ilgu un ilgstošu ietekmi uz bērniem, izmantojot dažādus tās rīcībā esošus līdzekļus un balstoties uz pagātnes un pašreizējām darbībām saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1460 un Nr. 1539 par bērniem un bruņotiem konfliktiem, kā arī saskaņā ar ES pamatnostādņiem par bērniem un bruņotiem konfliktiem. Tā turklāt mēģina mudināt trešo valstu iesaistītās puses (valdības, kā arī nevalstiskus dalībniekus, tostarp bruņotas grupas) veikt iedarbīgus pasākumus, lai aizsargātu to bērnu tiesības, kurus skar bruņoti konflikti.

10. pants

Lai atspoguļotu vajadzību pievērst pastiprinātu uzmanību konfliktam, pat ja tas ir mazinājies, un saskaņotāk un sistemātiskāk dot ieguldījumu pēckara situācijās Āfrikā, ES:

- attīsta un organizē savas spējas, lai atbalstītu drošības sektora reformas saskaņā ar demokrātijas principiem, ņemot vērā cilvēktiesības, tiesiskumu un labu valsts vadību, jo īpaši valstīs, kuras atrodas pārejas posmā no vardarbīga konflikta uz pastāvīgu mieru,
- turpina sniegt atbalstu un stiprina to, lai risinātu problēmas attiecībā uz kājnietu ieroču destabilizējošu uzkrāšanu un nekontrolētu izplatīšanu,
- palielina atbalstu atbrūpošanai un demobilizēto bijušo kaujinieku noturīgai reintegrācijai, īpaši pievēršot uzmanību

dzimumu specifiskām vajadzībām un to bērnu vajadzībām, kas ir rekrutēti, lai piedalītos militārās darbībās,

- palielina palīdzību, lai aizvāktu sauszemes mīnas, veicina informētību par mīnu bīstamību, kā arī sekmē un atbalsta Āfrikas atminēšanas spēju attīstību,
- turpina atbalstīt darbības, kas sekmē to personu reintegrāciju, kas pēckonflikta situācijās ir zaudējušas saikni ar dzimto zemi, ņemot vērā atbilstīgos ANO Ģenerālsēkretāra Pārstāvja noteiktus pamatprincipus attiecībā uz personu pārvietošanu valsts iekšienē,
- veicina izlīgšanu un atbalsta atjaunošanu, kas vajadzīga, lai valstis tūlīt pēc konflikta varētu sākt attiecīgu politiku ilgstošai attīstībai,

- saskaņā ar Padomes Kopējo nostāju 2003/444/KĀDP (2003. gada 16. jūnijs) par Starptautisko Krimināltiesu⁽¹⁾ ES politiskā dialogā ar Āfrikas partneriem atkārtoti apliecina savu stingro apņemšanos atbalstīt Starptautisko Krimināltiesu un tās pozīciju attiecībā uz ASV piedāvātajiem divpusējiem nolīgumiem par personu neizdošanu.

11. pants

ES izvērtē iespējamo sadarbību šajā jomā valsts un vietējā līmenī un, izmantojot virkni instrumentu, piedāvā līdzekļus, lai risinātu šo problēmu attiecībā uz saistību starp reliģiozu grupu radikālo attīstību un to vieglu pakļaušanos teroristu vervēšanai, konflikta novēršanas un miera atbalsta perspektīvā. Šajā sakarā ES ņem vērā Kopīgo deklarāciju par terorismu, ko pieņēma ES un Āfrikas ministru konferencē Briselē (2001. gada 11. oktobrī), kā arī Kopīgo deklarāciju par terorismu, ko pieņēma ES un Āfrikas ministru konferencē Vagadugu (2002. gada 28. novembrī).

12. pants

ES nodrošina to, ka HIV/AIDS apkarošana ir neatņemama daļa ES stratēģijā par konfliktu novēršanu un mazināšanu. Šajā jautājumā dialogs ar ĀS, kas balstās uz Āfrikas atbildības principu, būtu jāveido intensīvāk. Šajā sakarā nodrošina to, ka palīdzība miera atbalsta operācijām iekļauj informētības elementus un apmācības, lai novērstu HIV/AIDS saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1308 par HIV/AIDS un starptautiskām miera uzturēšanas operācijām.

⁽¹⁾ OV L 150, 18.6.2003., 67. lpp.

13. pants

Padome atzīmē, ka Komisija paredz virzīt tās darbību, lai sasniegtu šīs kopējās nostājas mērķus un prioritātes, vajadzības gadījumā veicot piemērotus Kopienas pasākumus.

14. pants

Pamatojoties uz prezidentvalsts ziņojumu, ko tā sagatavo sadarbītojoties ar Ģenerālsēkretāru/Augsto pārstāvi un Komisiju, šo kopējo nostāju un tās īstenošanu pārskata katru gadu un vajadzības gadījumā groza.

15. pants

Ar šo atceļ Kopējo nostāju 2004/85/KĀDP.

16. pants

Šī kopējā nostāja stājas spēkā tās pieņemšanas dienā.

17. pants

Šo kopējo nostāju publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Luksemburgā, 2005. gada 12. aprīlī

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J.-C. JUNCKER*